“El Girona ja em sembla un club consolidat a primera”

“Llavors ja es veia que la gent que hi havia a dins del Girona volia canviar una mica les coses”
“Enguany l’Alavés està encadenant resultats molt positius i segur que serà un partit disputat”

Crec que tots els jugadors que s’han lesionat de gravetat, encara que passin els anys, noten dolors o seqüeles

Ion Vélez (Tafalla, 17/2/85) va jugar al Girona els cursos 2011/12 i 2012/13 i a l’Alavés el 2013/14 i el 2014/15. Recordat pels aficionats gironins per una greu lesió que es va fer al camp del Xerez, des de la distància el davanter veu com els seus dos exequips fan bé les coses per consolidar-se a primera i preveu un duel igualat en l’anada de l’eliminatòria de setzens de la copa que disputaran avui.

Què se n’ha fet de la vida de Ion Vélez? En actiu com a futbolista del Tudelano, en el grup segon de segona B?

Sí, encara estic jugant al Tudelano, de segona B. Estic content i gaudint d’un futbol diferent, sense tants viatges. També estic gaudint de la família ja que jugo a prop de casa i estic molt content de la vida que porto.

Van començar molt bé el curs però ara passen una mala ratxa de resultats que els ha fet perdre moltes posicions en la classificació. Quin objectiu té l’equip?

Al final es va poder fer una plantilla molt competitiva i, a priori, l’objectiu era estar a dalt. Fa un mes i mig que encadenem resultats negatius i s’ha de sortir del sotrac com sigui per escalar posicions de nou.

Va estar dues campanyes al Girona. En va passar de tots colors, amb una lesió molt greu i el patiment per no baixar, però també amb el retorn i l’equip lluitant per pujar...

En la primera temporada tot va sortir malament i vaig estar lesionat tot l’any per una lesió molt greu al genoll. Des de fora, el patiment i els nervis amb l’equip van ser extrems tot i que va acabar bé i ens vam salvar del descens. El segon curs va ser brillant. No vaig ser protagonista principal però vaig estar molt content de jugar després dels mesos de baixa. Va ser un gran any per a tots i es van establir una mica les bases del que avui és el Girona.

La lesió a Xerez, per les imatges que van arribar, encara és recordada entre els aficionats del Girona. Va ser brutal?

Són coses amb les quals em quedaré quan deixi el futbol, el fet d’haver-me recuperat i haver continuat jugant diversos anys a bon nivell després de la greu lesió. La situació es va posar molt negra, tot va ser molt obscur i negatiu, però vaig poder sortir del pou amb l’ajuda dels fisioterapeutes del Girona, els companys, la família, etc.

Queden seqüeles d’una lesió tan important?

Sempre. Crec que tots els jugadors que s’han lesionat de gravetat, encara que passin els anys, noten dolors o seqüeles. Quan t’aixeques del llit i poses un peu a terra, si et fa mal, penses que és d’allò, els dolors després de

sobreesforços... Però continuem donant guerra.

Després de les dues temporades al Girona, en va jugar dues més a l'Alavés. Allà va confirmar que havia superat del tot la lesió al genoll?

Sí, totalment. A l'Alavés vaig notar el gran canvi. Venia d'una temporada amb seqüeles i problemes al genoll, però a Vitòria vaig encadenar molts minuts, em vaig sentir a gust i vaig jugar bé. És una ciutat on vaig estar còmode, al vestidor hi havia bons companys i ho recordo com una etapa molt positiva.

Alavés-Girona en copa. Com es veu un enfrontament entre dos dels seus exequips?

Segueixo els dos equips habitualment. Tots dos estan fent bones temporades a primera, per mi ja són equips consolidats i són dos grans clubs. Enguany l'Alavés està encadenant resultats molt positius i segur que serà un partit disputat.

Què n'espera del duel?

La copa és una competició molt bonica. L'Alavés està en una dinàmica molt positiva en la lliga i el Girona no està malament, però arriba amb moltes lesions que li posaran dificultats en les rotacions. Als d'Eusebio Sacristán els falta encadenar algun resultat positiu més, però serà un partit molt igualat.

S'esperava que els dos clubs ara estiguessin consolidats o en procés de consolidació a primera? Del Girona potser costava més d'imaginar?

Potser sí, però ja es veia que la gent que hi havia a dins del Girona volia canviar una mica les coses. El Girona era un club petit, havia tingut molts problemes d'impagaments, institucionals, etc., però es veia i s'intuïa que l'ambient dins el club era bo i amb gent ambiciosa i treballadora. Em va tocar un segon any que va anar bé i ho recordo de manera positiva. Els anys següents, menys un, van ser d'èxit fins a pujar quan li va tocar. Insisteixo que em sembla un club consolidat.

Quan jugava al Girona, a Montilivi hi havia una mitjana d'uns 4.000 espectadors. Ara, en canvi, n'hi ha uns 10.000. Suposo que sent enveja sana quan ho veu per televisió.

Ha canviat molt. És molt positiu ja que Girona és una ciutat meravellosa i molt maca. Hi ha una qualitat de vida brutal. Quan hi era, sobretot el primer any, que anàvem malament, el caliu de la gent es va trobar a faltar. Ara és brutal veure per televisió com està el camp. Tinc pendent i tinc moltes ganes de veure un partit en directe del Girona, per fer-hi una visita i veure com està l'ambient i com respira la ciutat.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 31-10-2018, Pàgina 5

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1493941-el-girona-ja-em-sembla-un-club-consolidat-a-primera.html